

V kodském polesí

Trollech

Cítím velký den přírody
Majestantný kraj plný
stromů, potoků a skal
Součástí říše Trollech –
Kodské polesí

Lesní scénérie
Nekončící aleje
Hluboké rokliny
Křišťalové potoky

Za chladného rána zjara vcházím do kodského polesí
Už u bran cítím život lesa i skrytých bytostí
Dobře o nich vím a o to víc mě mrazí po těle
Jen slabě prosvítá za kopci ranní slunce
Jako k zemi přikovaný v stoje zírám na obzor
Obrovští jeleni kráčí po horizontu
Klaním se jejich kráse a zdravím lesní bohy
Pořád je vidím míhat se mezi křovisky

I já stojím na horizontu, hledím v nekonečné lesy
Mám tu tolik přátel, co více si přát?
Jako bych létal, pln síly na dlouhé cesty
Je jich tu mnoho a všechny krásné, lesní...
V údolí šumí potok, vrány krákají
Kráčím, kam mě vede síla magická
Tisíce lesních hymen mi zní myslí
Sic jsem pouhou návštěvou, cítím stíny domova

Ten strom, jenž mě volal...
Doknout se kůry, pohladit rukou
V přepevném objetí hledím ku větroví
Jako bych líbal ženu, nemohu teď odejít

Půjdu dál po cestě, čeká mě pramen
Přírodní píseň zpívá les a víla je se mnou
Průzračná voda chladí mé i její ruce
Tolik kypím láskou k lesu a k víle po mém boku

Tak rád bych zůstal, však má cesta vede dál
Přes pole zelenavé já musím jít
Koněpruské jeskyně budiž můj příští cíl
Snad ne nadlouho se teď musím rozloučit
Sídlo dávných keltů prý je tento kraj
Znovu cítím pravdu, nesmrtelný duch
Jistě se vrátím do těch pravých hvozdů
Obejmout paní z lesa, vím, který je to strom